

gjældende, vi have ikke indtaget og ville foreløbig ikke indtage noget Standpunkt, derfor holde vi paa Statens Pung, saa kunde jeg forstaa det, men dette fremgaar ikke af en eneste Linie i de Forandringer, Forslaget er undergaaet i Folkethinget. Det, som det gjælder om, naar man vil holde paa det Bestaaende, er først og fremmest ikke at forøge Materialet ud over dets tidligere Omfang, men kun at forny det saaledes, at det Forældede viger for noget Bedre, og det er de Bevillinger, som havde dette Maal, der ere strøgne. Der er dernæst ingen Tvivl om, at Udviklingen i Retning af Torpedobaade har ført til en stærkere Type end tidligere. Altsaa, skal Materiellet holdes i Sammenligning med andre Mariners Materiel paa samme Standpunkt, som man hidtil hos os har indtaget i Retning af Torpedobaade, er der ikke nogen ledende Tanke eller noget Princip, man kan paa-vise, naar man stryger Bevillinger til enkelte Torpedobaade. Langt alvorligere er dog efter min Mening den gjentagne Regtelse af Bevillinger til de nye Baaben, der udelukkende sætte Skibene i Stand til at forsvare sig mod det i visse Retninger meget farlige Angrebsredskab, Torpedobaadene. Hurtig skydende Kanoner og Revolverstyks ere, saaledes som Udviklingen nu er, Baaben, der ere absolut nødvendige. Derjom man fremdeles, ligesom man tidligere har gjort, stryger Bevillingerne til dem, og Regjerin-gen bøier sig derfor, har Regjeringen det paa sin Samvittighed, om vi, hvis vi ved Tidernes Ugunst — hvad Ingen af os vil ønske — skulde blive dragne ind i en Krig, tvungne ind i en Forsvarskrig for at værne om vor Neutralitet eller vor Bestaaen, da ikke have de Baaben, hvormed vi kunne forsvare os mod Angreb fra Fjendens Side, selv en Fjende, der i andre Henseender ikke er os mere end jævnbyrdig. Det er usvarseligt lige overfor Landets gode Navn og Rygte og lige overfor den almindelige Børnepligt, der tvinger Landets Sømmen til at begive sig i Krig, det er lige saa usvarseligt som at nekte dem brugbare Udrustningsgjenstande og Haandbaaben. Vor Krigshistorie har desværre Eksempler paa, hvad det har kostet her i Danmark, at vi ikke i Tide have villet hbe det Tilstrækkelige til at sætte den almindelige Børnepligts — man kan i dette Tilfælde sige — Offre i Stand til at hbe det kraftigste Forsvar. Det samme Feilsyn gjentager sig her; vi se jo, at man paa Finantsloven stryger alle disse nyere Baaben, hvis Maal og Med slet ikke er at forandre Flaadens Styrke, dens Formaal eller Sammensætning, men udelukkende at

sætte dens Skibe i Stand til at forsvare sig, og ikke forsmædeligt bukke under for en i og for sig maaste ringere Modstand. Dette er udelukkende Maalet, og naar Bevillingen dertil negtes, ser jeg intet sagligt System, intet Princip deri. Det gaar slige Bevillinger, som findes under § 26, omtrent ens hvert Aar; men der er dog den lille Giendommelighed, at det gaar med enkelte af disse Bevillinger som med Rolf Blaastjægs Koner, han slagtede den ene efter den anden, men der var bestandig en, der fik Lov til at leve. Naar man undersøger det ekstraordinære Budget, vil man Aar efter Aar finde en enkelt Favorit, der undgaar at blive offret. Jeg er glad over, at der dog er Noget, som kan gaa Ram forbi, og Favoriten er her Bramsnæs-Vig. Det er, som ærede Medlemmer vide, den Anstalt, der benyttes til Indøvelse af Torpedobaade, Indskydning af Torpedoer og til i det Hele taget at udvikle vort Torpedovæsen saa godt som muligt. Den har ganske overordentlige Fortjenester i den Henseende, og jeg ønsker derfor Bramsnæs-Vig alt muligt Godt; men jeg beklager kun, at det er den eneste Favorit; paa alle andre Omraader vises der ikke Spor af Barmhjerthighed. — Jeg skal nu slutte med den Bemærkning, at selv om de politiske Forhold vare saa harmoniske, som man kunde ønske, de skulde være, selv om der i alle andre Henseender var den største Overensstemmelse mellem Regjeringen, Landstthinget og Folkethinget, og mellem Landstthinget og Folkethinget indbyrdes, vilde jeg aldrig give min Stemme til et Finantslovsforslag, der var i den Grad stedmoderlig behandlet, som dette er blevet behandlet af det andet Thing paa de militære Budgetters Omraade.

Mourier-Petersen: Jeg antager ikke, at Landstthinget vil følge den Henstilling, som fremkom fra det ærede kongevalgte Medlem (Dannebjerg-Samsøe), thi selv om der sikkert nok kan være enkelte Poster, som Landstthinget ikke vil kunne gaa ind paa, saaledes som de ere vedtagne i Folkethinget, maa man dog vistnok indrømme, at der igjen er vundet paa andre Poster. Jeg antager derfor, at Landstthinget ligesom tidligere vil skride til Behandlingen af Finantsloven, saaledes som den kommer fra Folkethinget og søge at bringe det mest Mulige ud deraf. Grunden, hvorfor jeg har begjæret Ordet, er egentlig den, at jeg har villet gjøre nogle saa Bemærkninger om et enkelt, men dog ganske vigtigt Punkt, nemlig Imprægnerings-spørgsmaalet, som ganske vist ikke er Giendstand for nogen Bevilling her paa Finantsloven, men som er omtalt i Folkethingets